

Περὶ δεδεμένους ἀνθρώπους.

(Ms 2316, f. 363 a)

(F. 363 b) Ἔπαρον δὲ βελόνιν καὶ διάβαζε εἰς τὸ λουρὶν αὐτοῦ, καὶ φέρε τοῦ ἐνὸς τὴν μύτιν καὶ διάβαζε εἰς τοῦ ἐτέρου τὸν κῶλον, καὶ ζῶσον αὐτόν. Ἔπαρον τζουκκάλιν καινούργιον καὶ ἐλαφινὸν λουρὶν καὶ μαυρομάνικον μαχαίριν καὶ δακτυλίδιν ἀργυρὸν καὶ ὕπαγε, ἔπαρον ἄλαλον νερὸν εἰς μαστραπᾶν εἰς ἀπόχυσιν φεγγαρίου καὶ βάρε τὸ νερὸν εἰς τὸ τζουκκάλιν, καὶ λέγε οὕτως: «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.». Ἔπαρον τὸ λουρὶν καὶ λέγε οὕτως: «Ἐρχεται ἡ ἁγία Βαρβάρα ἀπὸ [τὰ] ἐννέα βουνὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἐννέα κάμπους, σὺν τῷ δούλῳ τοῦ Θεοῦ δεῖνι λῦσαι τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν μυελὸν, λῦσαι τὸ στερνὶν αὐτοῦ, λῦσαι τὰ γόνατα, λῦσαι τοὺς ἄρμους αὐτοῦ. Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου.» Λέγε αὐτὸ καὶ ἐκ τρίτου, καὶ ὑγιαίνει.

Émile Legrand (επιμ.), *Bibliothèque grecque vulgaire*, τ. 2, Maisonneuve et Cie, Παρίσι 1881, σ. ix-xxiv.